

Poslovni broj: UsII-182/19-6

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatskog Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, radi inspekcijskog nadzora nad Trgovačkim društvom Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, na sjednici vijeća održanoj 4. travnja 2019.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/18-01/70, urbroj: 376-10-19-14 od 4. veljače 2019.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti utvrđeno je da je tužitelj Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, neopravdanim zahtjevima za davanjem informacija od Trgovačkog društva Fenice Telekom Grupa d.o.o., Rijeka, koji nisu nužni za pružanje usluge međupovezivanja i to, prekršio regulatornu obvezu pristupa, nediskriminaciju i transparentnosti koja mu je određena na tržištu veleprodajnog završavanja poziva u vlastitoj javnoj telefonskoj mreži koja se pruža na fiksnoj lokaciji (točka I. izreke rješenja), zabranjeno je tužitelju svako takvo ili slično postupanje te mu se određuje u budućim zahtjevima za pristup mreži uskladiti svoje postupanje s regulatornim obvezama pristupa, nediskriminacije i transparentnosti koje su mu određene na tržištu veleprodajnog završavanja poziva u vlastitoj javnoj telefonskoj mreži koja se pruža na fiksnoj lokaciji (točka II. izreke rješenja), naloženo je tužitelju da u roku od 8 dana od zaprimanja rješenja dostavi inspektoru elektroničkih komunikacija podatke o odgovornoj osobi za postupanje navedeno u točki I. ovog rješenja, ime i prezime, ime oca, datum u mjesto rođenja, adresa stanovanja i OIB te izjavu odgovorne osobe/osoba u svezi predmeta nadzora (točka III. izreke rješenja), te je odlučeno da u slučaju da tužitelj ne izvrši obvezu iz točke III. rješenja u ostavljenom roku, inspektor elektroničkih komunikacija izreći će odgovornoj osobi tužitelja novčanu kaznu u iznosu od 50.000,00 kn, a u slučaju daljnjeg neizvršenja obveze biti će izrečena nova novčana kazna u dvostrukom iznosu (točka IV. izreke rješenja).

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da rješenje tuženika pobija u cijelosti i to zbog bitne povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno utvrđenog

činjeničnog stanja. Navodi da je 17. listopada 2018. Optika kabel TV d.o.o. (dalje: OKTV) uputio zahtjev tuženiku za provođenjem inspekcijskog nadzora nad tužiteljem zbog navodnog tužiteljeva odbijanja međupovezivanja s optičkom niti operatora Fenice Telekom Grupa d.o.o. (dalje: Fenice Telekom), a koju optičku nit je Fenice Telekom prethodno ugovorom iznajmio od OKTV-a. U zahtjevu OKTV ističe kako tužitelj prilikom dogovora o uspostavi međupovezivanja s operatorom Fenice Telekom nije imao pravo operatoru Fenice Telekom postaviti upit o spomenutoj optičkoj niti i lokaciji/infrastrukturi (trasi) kojom ta nit prolazi, jer bi isto moglo ugroziti tržišnu utakmicu, uz dodatno obrazloženje kako bi otkrivanje takvog podatka moglo predstavljati kršenje odredbi o povjerljivosti iz ugovora koji je OKTV sklopio s Fenice Telekomom. Postupajući po navedenom zahtjevu OKTV-a, nakon provedenog inspekcijskog nadzora nad tužiteljem, inspektor tuženika je donio pobijano rješenje i zauzeo stajalište da tužitelj nije imao ovlasti tražiti predmetne podatke o kabelu (niti) te da je tim upitom uvjetovao uslugu međupovezivanja dostavom podataka o kabelu koji nisu neophodni za pružanje veleprodajne usluge međupovezivanja. Ističe da je stranka koja pokreće predmetni postupak pred tuženikom – OKTV iznijela u svom zahtjevu niz činjenica bitnih za rješavanje ove pravne stvari, međutim tužitelju takav zahtjev OKTV-a u tijeku postupka nije uručen niti se imao prilike na isti očitovati pa smatra da je postupljeno protivno članku 30. stavku 1. Zakona o općem upravnom postupku što čini bitnu povredu pravila upravnog postupka. Navodi da je infrastrukturni operator na lokaciji za koju se vrši uspostava međupovezivanja, pri čemu nema sklopljen ugovor o korištenju njegove infrastrukture za tu lokaciju ni s Fenice Telekomom ni s OKTV-om čiji kabel koristi Fenice Telekom, pa je poštujući članak 2.3. Ponude za kolokaciju, zatražio podatak kojom infrastrukturom kabel prolazi kako bi mogao provjeriti prolazi li predmetni kabel OKTV-a njegovom infrastrukturom odnosno je li kabel ilegalno uvučen u njegovu infrastrukturu slijedom čega ne bi zadovoljio uvjete specificirane za pružanje usluge kolokacije. Inspektor pobijanim rješenjem utvrđuje da predmetna odredba ne daje pravo postavljati sporne upite o kabelu jer da ista isključivo propisuje tek da kabeli operatora moraju biti u skladu sa standardnom specifikacijom tužitelja i da odredba ovlašćuje druge operatore da koriste svoje vodove ili vodove tužitelja. Takvim zaključkom tuženik pogrešno primjenjuje materijalno pravo jer je upravo zahtjev ugovorene regularnosti kabela specificiran Ponudom za kolokaciju. Prema definiciji iz Zakona o elektroničkim komunikacijama operator korisnik je onaj operator koji u skladu s tim Zakonom koristi elektroničku komunikacijsku infrastrukturu infrastrukturnog operatora u svrhu postavljanja i korištenja vlastite elektrokomunikacijske mreže. Koristiti mrežu infrastrukturnog operatora sukladno zakonu, i to konkretno sukladno članku 30. stavku 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama, ostvaruje temeljem sklopljenog ugovora s infrastrukturnim operatorom. Smatra da je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo sadržano u odredbama čl. 1.3. Standardne ponude i čl. 2. i čl. 30. Zakona o elektroničkim komunikacijama utvrdivši da upit o pravnoj osnovi korištenja EL. kom. infrastrukture predstavlja nedozvoljen upit kojim se uvjetuje usluga međupovezivanja. Predlaže da ovaj Sud tužbeni zahtjev usvoji i poništi pobijano rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom navodi da je osporeno rješenje tuženika doneseno u postupku inspekcijskog nadzora koji se vodio nad tužiteljem u kojem je utvrđeno da je tužitelj prekršio regulatornu obvezu pristupa, nediskriminacije i transparentnosti koja mu je određena na tržištu veleprodajnog završavanja poziva u vlastitoj javnoj telefonskoj mreži koja se pruža na fiksnoj lokaciji. Smatra da se tužitelj paušalno poziva na to da mu nije bilo omogućeno izjasniti se o bitnim okolnostima i činjenicama iznesenim u zahtjevu OKTV-a jer mu isti tijekom postupka nije bio uručen te ističe da je pozivanje tužitelja na nedostavljanje prijave OKTV-a od 17. listopada 2018. bespredmetno, te za takve svoje tvrdnje navodi

razloge. Napominje da tužitelj u konkretnom slučaju priznaje da je podatke tražio od Fenice Telekoma, međutim tvrdi da je iste bio ovlašten tražiti, no tuženik smatra da navedeni podaci nisu bili potrebni radi izrade tehničkog rješenja odnosno utvrđivanja tehničkih uvjeta međupovezivanja, niti je to bilo dopušteno tražiti temeljem članka 3. i 1.3. Standardne ponude i članka 2.3. Ponude za kolokacijske usluge. Napominje da je Fenice Telekom operator korisnik u smislu članka 2. stavka 1. točke 41. Zakona o elektroničkim komunikacijama te da tužitelj nije imao pravo uvjetovati uslugu međupovezivanja provjeravanjem da li kabel prolazi kroz EKI za koju tužitelj ima potvrdu o pravu puta i je li kabel ugovorno reguliran s tužiteljem. Tuženik predlaže da ovaj Sud tužbeni zahtjev odbije.

Odgovor tuženika na tužbu je, sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima, dostavljen tužitelju i zainteresiranoj osobi Optika Kabel TV d.o.o.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

S obzirom da tužitelj osporava samo primjenu prava, a činjenice nisu sporne, te kako stranke u tužbi, a isto tako ni u odgovoru na tužbu izričito ne zahtijevaju održavanje rasprave, Sud je konkretni spor riješio bez rasprave na temelju odredbe članka 36. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.).

Slijedom utvrđenog činjeničnog stanja u provedenom upravnom postupku koje slijedi iz spisa javnopravnog tijela dostavljenog ovom Sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je tuženik 18. listopada 2018. pokrenuo inspeksijski nadzor nad tužiteljem sukladno ovlastima propisanim člankom 111. i 112. stavak 1. točka 5. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14., 72/17., dalje: ZEK), te je zatražio od tužitelja dostavu zahtjeva Fenice Telekoma za međupovezivanje s Centralom na lokaciji Kruge 26, Zagreb, do lokacije Selska cesta 93, Zagreb i podatke koje je tužitelj tražio od Fenice Telekoma kao uvjet za postupanje po zahtjevu te pravnu osnovu traženja navedenih podataka. Provedenim inspeksijskim nadzorom je utvrđeno da je tužitelj za davanje usluge međupovezivanja od Fenice Telekoma tražio podatke o kabelu kojeg će koristiti, pozicijama niti i trasi kojom kabel prolazi, a iz očitovanja Fenice Telekom proizlazi da je navedene podatke tužitelj tražio radi provjere je li kabel prolazi kroz DTK za koji tužitelj ima potvrdu o pravu puta i provjere je li kabel ugovorno reguliran s tužiteljem. Tužitelj je tijekom postupka tvrdio da su mu navedeni podaci bili potrebni radi izrade tehničkog rješenja odnosno utvrđivanja tehničkih uvjeta međupovezivanja, kako bi znao na koji način će se Fenice Telekom spojiti na opremu tužitelja potrebnu za međupovezivanje. Međutim, inspektor je utvrdio da navedeni podaci nisu bili potrebni za izradu tehničkog rješenja, niti je njihovo traženje propisano člancima 3. i 1.3. Standardne ponude i člankom 2.3. Ponude za kolokacijske usluge.

Imajući na umu utvrđeno činjenično stanje u provedenom postupku proizlazi da je inspektor utvrdio da je tužitelj traženjem podataka od operatora korisnika Fenice Telekom ustvari tražio podatke koje, sukladno Standardnoj ponudi, nije bio ovlašten tražiti, pa je tužitelj time Fenice Telekomu uvjetovao uslugu međupovezivanja podacima koji nisu neophodni za pružanje navedene veleprodajne usluge, ali podižu troškove i troše vrijeme postojećih potencijalnih konkurenata na veleprodajnom i maloprodajnom tržištu.

Dakle, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje proizlazi da je tužitelj neopravdanim zahtjevima za dostavom informacija od Fenice Telekoma, koji nisu nužni za davanje usluge međupovezivanja, prekršio regulatorne obveze pristupa, nediskriminacije i transparentnosti koje su mu na tržištu veleprodajnog završavanja poziva u vlastitoj javnoj telefonskoj mreži koja se pruža na fiksnoj lokaciji određene na temelju članka 58., 59. i 61. ZEK-a, a odlukom tuženika od 30. ožujka 2015. tužitelju je na temelju članka 112. stavka 1. točke 8. ZEK-a zabranjeno svako takvo ili slično postupanje te mu je određeno u budućim zahtjevima za

pristup mreži uskladiti svoje postupanje s regulatornim obvezama pristupa, nediskriminacije i transparentnosti koje su mu navedenom odlukom od 30. ožujka 2015. određene na tržištu veleprodajnog završavanja poziva u vlastitoj javnoj telefonskoj mreži koja se pruža na fiksnoj lokaciji.

Prigovor tužitelja da mu sukladno odredbi članka 30. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku, nije omogućeno izjašnjavanje o bitnim okolnostima i činjenicama iznesenim u zahtjevu OKTV-a, ovaj Sud nalazi neosnovanim. Naime, iz podataka u spisu proizlazi da je povodom prijave OKTV-a od 17. listopada 2018. pokrenut postupak inspeksijskog nadzora 18. listopada 2018. te je tijekom inspeksijskog nadzora tužitelju omogućeno očitovati se o svim bitnim činjenicama, te se u postupku utvrđivalo je li tužitelj prilikom traženja podataka od Fenice Telekoma kao uvjet za pružanje veleprodajne usluge međupovezivanja na lokaciji Kruge 26, Zagreb, tražio podatke koji nisu bili nužni za pružanje usluge međupovezivanja. Postupak koji je prethodio donošenju osporenog rješenja proveden je od strane inspektora elektroničkih komunikacija tuženika u kojem postupku se provjeravalo postupanje tužitelja u skladu s odredbama ZEK-a i propisa donesenih na temelju ZEK-a, a tužitelj u tužbi ne navodi koje su to bitne okolnosti i činjenice koje su mu ostale nepoznate i koje bi da se na njih očitovao mogle dovesti do drugačijeg rješenja, pa proizlazi da prigovori tužitelja izneseni u tom pravcu nisu odlučni.

Prema ocjeni ovoga Suda tuženik je u osporenom rješenju obrazložio zašto tužitelj nije bio ovlašten tražiti podatke o kabelu kojeg će koristiti Fenice Telekom, pozicijama niti i trasi kojom kabel prolazi i to u svrhu provjere da li je kabel ugovorno reguliran s tužiteljem, jer navedeni podaci nisu bili potrebni radi izrade tehničkog rješenja, odnosno utvrđivanja tehničkih uvjeta međupovezivanja niti je njihovo traženje bilo dopušteno tražiti temeljem članka 3. i 1.3. Standardne ponude i članka 2.3. Ponude za kolokacijske usluge, kako to pravilno navodi tuženik, te se prigovori tužitelja izneseni u tom pravcu ne mogu prihvatiti.

Sukladno svemu naprijed navedenom ovaj Sud nije imao razloga ocijeniti nezakonitim osporeno rješenje tuženika, kojim su tužitelju naložene određene obveze u postupku inspeksijskog nadzora provedenog sukladno odredbama ZEK-a jer su od strane inspektora poduzete sve radnje kako bi se utvrdilo pravo stanje stvari radi donošenja pravilnog i zakonitog rješenja koje je obrazloženo sukladno odredbi članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.) i sukladno odredbi članka 120. stavka 3. istog Zakona.

S obzirom da prigovori tužitelja u tužbi nisu odlučni niti su od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja, te da ovaj Sud nije našao osnove za poništenje pobijanog rješenja tuženika kako je to zatražio tužitelj, trebalo je odlučiti kao u izreci presude pozivom na odredbu članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima.

U Zagreb, 4. travnja 2019.

Predsjednik vijeća:
Boris Markoyić, v.r.

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	17.5.2019. 8:49:54		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/19-01/20	376-08		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-19-3	Spis	0	

Za točnost otpavka – ovlaštena službenik

